

NOVA GORICA: Blaž Valič, igralec

"Pred akademijo nisem stal na odrskih deskah"

Igralec Blaž Valič deluje žilavo; malo spominja na kamen, za katerega pravi, da je v vsej svoji trdoti nekako nežen. Je borec. Za preživetje bi bil pripravljen delati skoraj vse.

Že kot mladostnik je postavljaj razstavišne prostore, zidal, lepil plastiko. Po njegovem mora biti igralec radoveden, z odprto domišljijo, preprost, a vseeno zahteven. Verjame, da je igra najbolj prepričljiva, ko skozi prodre misel. S soigralcem **Binetom Matohom** igra v predstavi Srečanje. On je sin, Bine oče. "Najin dialog je kot boks v ringu. 18 rund z Binetom na odru je krasna igralska izkušnja," pove o predstavi. Zanimivo, tudi njegov šestletni sin je Bine.

► V predstavi Srečanje igrate odraslega sina, ki ga je zagrenil avtoritarni oče.

"Ja. Sam imam krasne starše. Seveda ni bilo vedno vse idealno, a takih težav nisem imel."

► Kdaj je starš krasen?

"Ko posluša svojega otroka in ga tudi sliši. Kot 36-letni oče moram odprto poslušati 6-letnega otroka, se postaviti v njegovo kožo in ga slišati, kaj mi resnično govori. S tem gradim stik in dialog."

► Kakšni ste bili kot mladostnik?

"(smeh) Bil sem nagajiv, iskal sem se. Starša mi nista očitala, temveč sta mi nudila veliko ljubezni. Verjela sta vame, zato se nisem 'izgubil'; zaradi njune podpore sem tudi sam verjel, da bo nekaj iz mene."

► Ste imeli kot sin ob treh sestrah veliko privilegijev?

"Ne. Starša nista delala razlik. Tudi jaz sem pomival posodo, čistil tla, nosil smeti, strigel živo mejo ... vsi štirje smo bili enakovredni."

► Je v vas veliko boema?

"Da smo igralci boemi, je bolj stereotip kot resničnost. Mogoče naše delo deluje navzven zabavno in sproščeno, vsako vlogo pa je treba dobro naštudirati, raziskati lik, ga analizirati in pri tem moraš biti discipliniran, da te ne prehiti čas. Smo pa večinoma igralci radoživi ljudje z bujno domišljijo."

► Kdaj vas je gledališče zagrabilo?

"V mladosti me gledališče ni zanimalo. Končal sem srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo in razmišljal sem o študiju fotografije v Pragi. Ko sem kot fotograf delal v Lutkovnem gledališču v Ljubljani, me je skozi fotografijo začelo zanimati gledališče. Do sprejemnih izpitov na akademiji nisem nikoli stal na odrskih deskah - nisem igral v nobeni amaterski skupini ne v dramskem krožku v šoli."

► Če ne bi bili igralec, bi bili torej fotograf ...

"Ja, mogoče fotoreporter za National Geographic ali umetnostni zgodovinar."

► Katere obdobje vas je najbolj prevzelo?

"Renesansa. Nizozemski slikar Hieronymus Bosch je fantastičen. Pred njegovo sliko Vrt zemeljskih užitkov sem sedel v madridskem muzeju Prado in jo gledal uro in pol. Fascinirajo pa me tudi ikone."

► Če se vrneva h gledališču ... Ste se morali boriti z očetovo senco?

"S tem se nisem ukvarjal. V igrilstvu sem pristal, ker me to veseli, ne zato, da bi hodil po Daretovih stopinjah. Raje izrisujem kar svoje stopinje ..."

► Vodite amatersko mladinsko gledališko skupino MAK KD Svoboda Deskle. Kako delujete kot režiser?

"Kot igralec rad delam z režiserji, ki so odprti, se z igralcem pogovarjajo, raziskujejo in mu dovolijo, da se razživi. Tako skušam delovati tudi kot režiser. Pri amaterskih igralcih iščem dobre plati in jih spodbujam, da se razvijajo. Lepo je videti, kako napredujejo. Letos je skupina MAK s predstavo Pojma nimam prejela na Festivalu Vizije nagrado za uigranost igralskega ansambla. To pomeni, da smo kot ekipa dobro delali. In ta nagrada mi pomeni več kot tista za režijo. Nedavno, 1. decembra, pa smo imeli premiero nove predstave Plešasta pevka, ki so jo gledalci navdušeno sprejeli."

► Menda radi izdelujete stvari iz lesa.

"Da. Imam veliko orodja. Rad izdelujem stvari iz lesa. Še raje pa imam kamen, ki je v vsej svoji trdoti nekako nežen. Na vikendu delam veliko iz kamna. Pravzaprav so bili vsi moji predniki zidarji ali kamnoseki. Oče in njegov brat sta bila prva, ki sta prekinila to poklicno linijo. Veliko sem se naučil od dedka in očeta, saj sem odrasčal med zidavo hiše. Valič je menda prostor, kamor se vali kamen. Po rodu pa sem iz Skrilj, čeprav sem odrasčal v Ljubljani. Ne čudi me, da mi je kamen tako blizu. Pa še rad se valim ... (nasmešek)."

► Torej ste se s selitvijo na Goriško vrnili k svojim koreninam?

"Ja. Služba me je pripeljala h koreninam. Prija mi mediteranski duh."

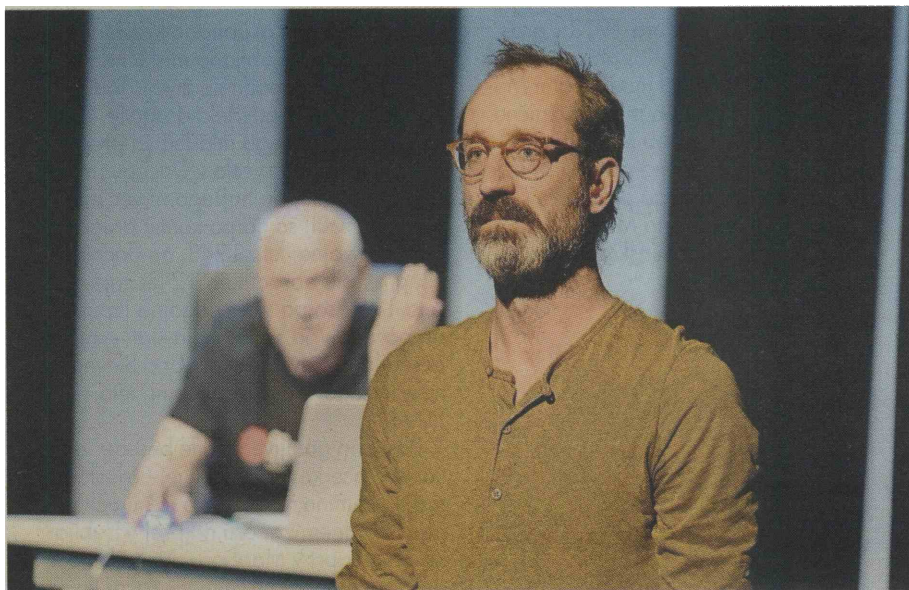
Page: 19

Reach: 86000

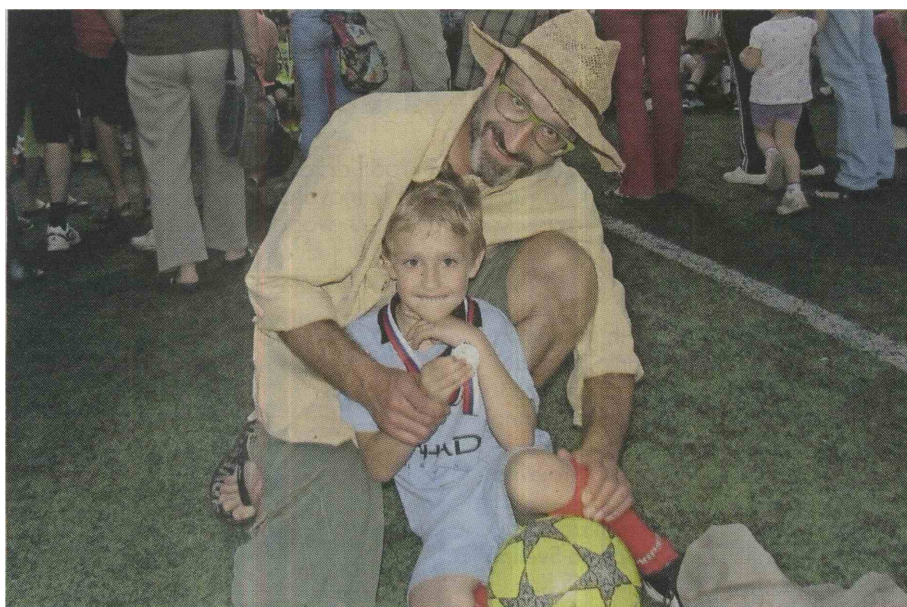
Country: SLOVENIA

Size: 506 cm2

2 / 2

Blaž Valič v predstavi Srečanje

S sinom Binetom